

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Засвістали козаченьки
В похід з полуночі,—
Заплакала Марусенька
Свої ясні очі.

} 2

«Ой, рад би я, матусенько,
Скоріше вернутися,
Та щось мій кінь вороненький
В воротях спіткнувся.

} 2

Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися.
Та за свого миленького
Богу помолися.

} 2

Ой, хто знає, коли вернусь,
В яку годину,
Прийми ж мою Марусеньку,
Як рідну дитину».

} 2

Стоїть місяць над горою,
А сонця немає...
Мати сина в доріженьку
Слізно проводить.

} 2

«Ой, рада б я Марусеньку
За рідну прийняти.
Та чи буде ж вона мене.
Сину, шанувати?»

} 2

«Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся.
За чотири неділеньки
Додому вертайся!»

} 2

«Ой, не плачте, не журітесь,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь вороненький,
Назад сподівайтесь».

} 2